

sygn. akt IV Cz 144/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2014 r .

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Dorota Curzydło (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Deniziuk

SO Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2014 r. w Słupsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. J. i A. J.

z udziałem K. J. i G. J.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 25 listopada 2013 r. sygn. akt I Ns 86/13

p o s t a n a w i a :

1. uchylić zaskarżone postanowienie,
2. oddalić wniosek o zwrot opłaty od zażalenia.

Sygn. akt Cz 144/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Chojnicach zawiesił postępowanie z wniosku J. J. i A. J. z udziałem K. J. i G. J. o zniesienie współwłasności nieruchomości oznaczonych geodezyjnie numerami (...) położonych w P. , do czasu zakończenia sprawy VI GNs 2/13 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Słupsku. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał, że wynik postępowania w sprawie VI GNs 2/13 w toku którego Sąd rozstrzygał będzie o nakładach dokonanych na ww. nieruchomości przez spółkę cywilną, której współnikami byli A. J. i K. J., ma znaczenie dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy o zniesienie współwłasności .

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiedli wnioskodawcy , którzy zaskarżyli postanowienie w całości zarzucając naruszenie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez rażąco błędne jego zastosowanie wbrew normie art. 618 § 1 i 2 k.p.c. :

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zawieszenie postępowania z przyczyn wymienionych w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. określa się zazwyczaj jako zawieszenie z przyczyny prejudycjalności, a więc ze względu na znaczenie wyniku innego postępowania sądowego lub administracyjnego dla rozstrzygnięcia sprawy rozpoznawanej przez sąd. W orzecznictwie podkreśla się (por. wyrok z dnia 20 grudnia 2005 r. V CK 407/05 LEX nr 462935), że zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie,

które ma zapasć w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszona postępowanie. O sytuacji prejudykalnej można mówić wówczas, jeżeli występuje zależność natury prawnej, nie wystarcza więc zwykła więź faktyczna lub logiczna (K. Piasecki (w:) System prawa procesowego cywilnego, t. II, pod red. Z. Resicha, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1987, s. 301).

Przesłankę zawieszenia postępowania stanowi nie wzgląd na zasadę ekonomii procesowej czy też podobieństwo okoliczności faktycznych oraz podstawę prawną dwóch spraw, ale zależność rozstrzygnięcia sprawy zawisłej od wyniku innego sporu, przez co rozumieć należy sytuację, gdy wynik innego sporu stanowi praeiudicium dla danego sporu. Inny proces musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które w nim zapadnie, osiągnie powagę rzeczy osądzonej i w ten sposób przez moc prejudykalności wpłynie na wynik rozstrzygnięcia w danej sprawie. Przedmiotem sporu powinien być stosunek prawny lub prawo, od którego stwierdzenia zależne jest orzeczenie w sprawie zawisłej (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 9 lipca 1962 r., 1 CZ 82/62, OSPiKA 1963, z. 11, poz. 279) .

W świetle powyższego uznać należy, że takiego prejudykalnego charakteru nie ma sprawa tocząca się przed Sądem Rejonowym w Słupsku sprawa o podział majątku spółki, w skład którego nie wchodzi nieruchomości objęte niniejszym postępowaniem.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. przy zastosowaniu art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

Sąd oddalił wniosek skarżącego o zwrot opłaty w trybie art. 79 ust. 1 pkt 1 e ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew zarzutowi skarżącego Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się oczywistego naruszenia prawa. O takim naruszeniu prawa mówić można jedynie wówczas, gdy niezgodność z prawem ma charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty. Jeżeli natomiast sąd nie wykracza poza obszar przyznanej mu swobody i prawidłowo dobiera standardy orzecznicze, to działa w ramach porządku prawnego nawet wtedy, gdy wydane orzeczenie można ocenić jako obiektywnie niezgodny z prawem. Zdaniem Sądu Okręgowego zważywszy na literalną treść art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. i możliwość różnej jego interpretacji, nie sposób uznać iż Sąd pierwszej instancji oceniając istnienie zależności między postępowaniem w sprawie niniejszej a postępowaniem w sprawie VI GNs 2/13 dopuścił się rażącego naruszenia prawa.